

ข้อบังคับ

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการให้กู้เงิน การค้ำประกันหนี้ การรับจํานำ การรับจํานอง และการประกอบธุรกิจอื่น

พ.ศ. 2551

.....
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 21 (2) และมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2545 คณะกรรมการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย มีมติในการประชุมครั้งที่ 6/2551 เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2551 และครั้งที่ 10 /2551 เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2551 ให้ปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับว่าด้วยการให้กู้เงิน การค้ำประกันหนี้ การรับจํานำ การรับจํานอง และการประกอบธุรกิจอื่น ดังต่อไปนี้

บทที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการให้กู้เงิน การค้ำประกันหนี้ การรับจํานำ การรับจํานอง และการประกอบธุรกิจอื่น พ.ศ. 2551”

ข้อ 2. ให้ยกเลิก “ข้อบังคับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการให้กู้เงิน การค้ำประกันหนี้ การรับจํานำ การรับจํานอง และการประกอบธุรกิจอื่น พ.ศ. 2546” และ “ข้อบังคับแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการให้กู้เงิน การค้ำประกัน การรับจํานำ การรับจํานอง และการประกอบธุรกิจอื่น พ.ศ. 2546 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2548” และข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ข้อ 3. ในข้อบังคับนี้

“พระราชบัญญัติ” หมายความว่า พระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2545

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2545

“วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” หมายความว่า กิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก หรือกิจการอื่น ที่มีจำนวนการจ้างงาน มูลค่าทรัพย์สินถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วตามจำนวน หรือเงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

“กิจการ” หมายความว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

“ธนาคาร” หมายความว่า ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย(ธพว.)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธนาคาร

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารธนาคาร

“ผู้จัดการ” หมายความว่า กรรมการผู้จัดการ

“สินเชื่อ” หมายความว่า การให้กู้ยืมเงิน หรือร่วมให้กู้ยืมเงินแก่กิจการ โดยมี หรือไม่มีหลักประกันก็ได้ การค้าประกัน การรับอาวัลตัวเงิน การรับรองตัวเงิน การสอดเข้าแก้หน้าในตัวเงิน ซื่อ ซื่อลด หรือรับช่วงซื่อลด หรือ การรับโอนสิทธิเรียกร้องของผู้รับประโยชน์แห่งตราสารนั้น การให้เช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่ง ให้เช่าซื้อ

“ผู้กู้” หมายความว่า ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้สินเชื่อของธนาคาร

บทที่ 2 การให้สินเชื่อ

ข้อ 4. วัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อ

เพื่อเป็นการพัฒนา ส่งเสริม ช่วยเหลือ และสนับสนุนการจัดตั้ง การดำเนินงาน การขยาย หรือการปรับปรุงกิจการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในกิจการ ดังนี้

(1) ซื่อ และหรือเช่าที่ดิน พัฒนาที่ดิน ซื่อ และหรือเช่าอาคาร สิ่งปลูกสร้าง

(2) ก่อสร้างอาคาร หรือ สิ่งปลูกสร้าง

(3) ซื่อ หรือเช่าแบบลีสซิ่ง หรือเช่าซื้อ หรือซ่อมแซม หรือติดตั้งเครื่องจักร และหรืออุปกรณ์

(4) ซื่อ หรือ เช่าแบบลีสซิ่ง หรือเช่าซื้อ หรือซ่อมแซมยานพาหนะ

(5) ซื่อทรัพย์สิน หรือสิทธิในทรัพย์สินอื่น

(6) จัดทำ ติดตั้ง ระบบสาธารณูปโภค หรือระบบควบคุม และหรือกำจัดมลภาวะ

(7) เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ

(8) ชำระหนี้ หรือปรับปรุงโครงสร้างหนี้ หรือปรับปรุงโครงสร้างทางการเงิน

(9) ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการ อาทิเช่น การจัดจ้างที่ปรึกษา การปรับปรุงแก้ไข ปัญหาการดำเนินงาน การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาตลาด และกิจกรรมการตลาด การพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการ การพัฒนาระบบบัญชี เป็นต้น

(10) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการประกอบกิจการ หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 5. ลักษณะของผู้กู้

(1) บุคคลผู้มีสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลที่มีจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่เกินกว่าร้อยละ ห้าสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด หรือตามที่ธนาคารกำหนด

(2) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(3) ประกอบกิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก หรือกิจการอื่น ตามที่ คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 6. ระยะเวลาการให้สินเชื่อ

ระยะเวลาการให้สินเชื่อสูงสุดไม่เกิน 15 ปี โดยมี หรือไม่มีระยะเวลาปลอดชำระต้นเงินก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การให้สินเชื่อแต่ละประเภทของธนาคาร หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 7. จำนวนวงเงินขั้นสูงของการให้สินเชื่อ

จำนวนวงเงินให้สินเชื่อ นับรวมจำนวนเงินร่วมลงทุนแก่กิจการต่อราย สูงสุดต้องไม่เกินสองร้อยล้านบาท

ข้อ 8. การให้มี หรือ ไม่มี หรือยกเว้นหลักประกัน

(1) การให้มีหลักประกันการให้สินเชื่อ โดยทั่วไป ในการให้สินเชื่อธนาคารจะกำหนดให้มีหลักทรัพย์ที่เพียงพอ ทั้งนี้ หลักประกันดังกล่าวต้องเป็นไปตามประเภท หลักเกณฑ์การประเมินราคาและการยอมรับมูลค่าหลักประกัน ตามที่คณะกรรมการกำหนด

(2) กรณีมีหลักประกัน ไม่เพียงพอ หรือ ไม่มี หรือยกเว้นหลักประกันการให้สินเชื่อจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

ข้อ 9. อัตราดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม และค่าบริการอื่นๆ

(1) ให้ผู้จัดการประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ย หรือส่วนลดขั้นต่ำสำหรับผู้กู้ของธนาคาร และอัตราดอกเบี้ย หรือส่วนลดสูงสุดที่ธนาคารจะเรียกเก็บจากผู้กู้ที่ผิดนัดชำระหนี้ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ทั้งนี้ ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ย หรือส่วนลดสำหรับผู้กู้ ให้เป็นไปตามความเสี่ยง และความเป็นไปได้ของกิจการประเภทสินเชื่อ และประเภทหลักประกัน

(2) ค่าธรรมเนียม และหรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารกำหนด

ข้อ 10. การชำระหนี้

(1) ผู้กู้ต้องชำระเงินกู้เป็นรายงวด โดยกำหนดเป็นรายเดือน รายไตรมาส รายปี หรือตามประเภทสินเชื่อ หรือหลักเกณฑ์ที่ธนาคารกำหนด

(2) ผู้กู้ต้องชำระดอกเบี้ยเป็นรายเดือน หรือ ตามประเภทสินเชื่อ หรือตามเงื่อนไขที่ธนาคารกำหนด

(3) การหักส่วนลด การชำระค่าธรรมเนียม และหรือค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับการให้สินเชื่อ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารกำหนด

(4) กรณีที่มีการปรับโครงสร้างหนี้ ให้การชำระเงินต้น และหรือดอกเบี้ย เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารกำหนด

ข้อ 11. ให้ผู้จัดการกำหนดหลักเกณฑ์ ระเบียบ วิธีปฏิบัติในการให้สินเชื่อ และบริการอื่นของธนาคาร โดยหลักเกณฑ์ ระเบียบ และวิธีปฏิบัติที่วันนั้น ให้รวมถึงประเภท ระยะเวลา หลักประกัน อัตราดอกเบี้ย หรือส่วนลด การคิดดอกเบี้ย หรือส่วนลด การเบิกเงิน การชำระหนี้ ค่าธรรมเนียมและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นโยบาย และข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 12. โครงการสินเชื่อตามนโยบายรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรี ให้ธนาคารดำเนินการ ได้เท่าที่ใหม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติ และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ คำสั่ง วิธีปฏิบัติที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 13. ในการปฏิบัติการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของธนาคาร ในกรณีได้รับมอบหมายจากรัฐบาลหรือโครงการสินเชื่อตามนโยบายรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรี ตามข้อ 12 ให้รวมถึงการชดเชยความเสียหายให้แก่

ธนาคารตามความเหมาะสม ตามมาตรา 32 และ 34 แห่งพระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2545

บทที่ 3

การรับจํานำ การรับจํานอง

ข้อ 14. ทรัพย์สินที่จะนำมาเป็นหลักประกัน จํานำ หรือจํานอง ต้องมีกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง สิทธิอื่น ๆ เอกสารสิทธิ์ หรือเอกสารอื่นที่ทำให้การจํานำ หรือจํานอง ดำเนินการได้โดยสมบูรณ์

ข้อ 15. การรับจํานองเครื่องจักรไว้เป็นหลักประกัน จะต้องรับจํานองที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง หรือมอบสิทธิการเช่าที่ดิน หรือมอบสิทธิการเช่าสิ่งปลูกสร้างอันเป็นที่ตั้งเครื่องจักรนั้นเป็นประกันด้วย กรณีการรับจํานองเฉพาะเครื่องจักรเพียงอย่างเดียว ต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ

บทที่ 4

การประกอบธุรกิจอื่น

ข้อ 16. จัดตั้งบริษัทเพื่อประกอบธุรกิจที่เป็นประโยชน์โดยตรงแก่กิจการของธนาคาร โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

ข้อ 17. ให้สินเชื่อหรือบริการทางการเงินในรูปแบบที่เป็นประเพณีปฏิบัติของธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ 18. กระทำกิจการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวข้อง หรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของธนาคาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ คำสั่ง วิธีปฏิบัติที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 19. ให้คำแนะนำด้านการเงิน เทคนิค วิชาการ การพัฒนาการผลิต การตลาด การบริหาร การจัดการ แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และช่วยให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับบริการเกี่ยวกับการเงิน การบริหาร การจัดการ หรือทางเทคนิค ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ คำสั่ง วิธีปฏิบัติที่คณะกรรมการกำหนด

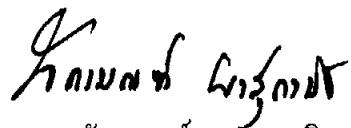
ข้อ 20. ถือกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สิน ซึ่ง จัดหา ขาย จําหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม จํานองหรือรับจํานอง จํานำหรือรับจํานำ ใช้เป็นหลักประกัน การชำระหนี้ หรือรับเป็นหลักประกันการชำระหนี้ แลกเปลี่ยน โอน รับโอน ตัวแทน นายหน้า หรือดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือสิทธิเรียกร้องใดๆ ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ คำสั่ง วิธีปฏิบัติที่คณะกรรมการธนาคารกำหนด

ข้อ 21. ประกอบธุรกิจเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ คำสั่ง วิธีปฏิบัติที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 22. เป็นตัวแทนของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเพื่อจ่าย เรียกเก็บ หรือรับชำระเงินประเภทใดๆ ที่ ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจได้มอบหมายให้ธนาคารจ่าย เรียกเก็บ หรือรับชำระจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือ เป็นตัวแทนของบุคคลอื่นเพื่อดำเนินการดังกล่าวได้ โดยต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ คำสั่ง วิธีปฏิบัติที่ คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 23 .หลักเกณฑ์ ระเบียบ วิธีปฏิบัติที่ธนาคารประกาศใช้ภายใต้ข้อบังคับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการให้กู้เงิน การค้ำประกันหนี้ การรับจํานํา การรับจํานอง และการ ประกอบธุรกิจอื่น พ.ศ.2546 และข้อบังคับแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการให้กู้เงิน การค้ำประกันหนี้ การรับจํานํา การรับจํานอง และการประกอบธุรกิจอื่น พ.ศ.2546 (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2548 ให้มีผลบังคับใช้ต่อไป ตราบที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับฉบับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

(นายจักรมณต์ ฟ้าสุวรรณิช)

ประธานกรรมการ

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย